

خاتمة المستدرک

[286] طمع استقبال ورفتن شیخ الاسلام موصی إلیه بدیدن ایشان ننمایند، فکیف که تکلیف حضور مجلس خود نمایند، ودر جمیع ابواب بنوعی رعایت ادب نمایند که مزیدی بر آن متصور نباشد، ومقرر است که آنچه از مقرری سنوات سابقه از دار الضرب باقی مانده باشد بلا تعلل رسانیده، وسکھء مدینة المؤمنین حله را نزد وکلاء عالی رتبت موصی إلیه سپرده بی حضور ایشان سکھء ننمایند، واز مخالفت محترز باشند، وچون حسب الحكم جمیع محصولات برقانیة وتوابع عن حصء ارباب و دیوان در وجه قدسی سمات موصی إلیه مقرر است، حسب المسطور مقرر دانسته عوض تخم طلب نمایند، ودر عهده دانند، وبسند بقبض بهر عبارت وتاریخ که باشد مستند نگردند، وتقدم وتأخر تاریخ را اصلاً معول علیه نشمرند، وافاضت پناه موصی إلیه را در عدم تمکین حکم نقیض وتعزیر هر کس که مخالفت این حکم نماید مرخص دانسته نهایت امداد نمایند، واز مخالفت که موجب مؤاخذه است اندیشه نمایند، احکام مذکوره را بهمان دستور مقرر دانسته، از مضامین حکم جهانمطاع که بتاریخ شهر محرم سنهء ست وثلاثین وتسعمائة صادر شده در جمیع این ابواب بتمامی قیود در نگذرند، واز آن عدول نجویند وخلاف کننده را ملعون ومطرود دانسته بمقتضای ایھء کریمه (اولئک علیھم لعنة اللہ والملائكة والناس اجمعین) (1) از مردودان این دودمان شمرند، در این ابواب قدغن دانسته تقصیر ننمایند، ودر عهده شناسند، وهر ساله در این باب پرداخته شان مجدد نطلبند، وشکر وشکایت وگماشتگان ایشانرا عظیم مؤثر شمرند. تحریراً " فی سادس عشر شهر ذی الحجة الحرام سنة 939. در کنار این رقم نواب شاه طهماسب انار اللہ برهانه بخط شریف خود، بطریق وآداب شہادت باین عبارت نوشته، که احکام مسطورہ را وجمیع احکام _____ (1)